Пролетары ўсіх краін, єднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі.

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 35 (7365) | ПАНЯДЗЕЛАК, 6 КРАСАВІКА | 1942 г.

ПРАЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

УСЕ, ХТО ТОЛЬКІ МОЖА НАСІЦЬ ЗБРОЮ, — АД МАЛОГА ДА ВЯЛІКАГА—ПАДНІМАЙЦЕСЯ НА СВЯШЧЭННУЮ, УСЕНАРОДНУЮ БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ НЯМЕЦКА - ФАШЫСЦКІХ АКУПАНТАЎ. — ЗА НАШУ РОДНУЮ СОВЕЦКУЮ БЕЛАРУСЬ.—ЗА НАЦЫЯНАЛЬНУЮ НЕЗАЛЕЖНАСЦЬ. —ЗА ШЧАСЦЕ НАШЫХ ДЗЯЦЕЙ!

БІЦЕ І БЯЗЛІТАСНА ЗНІШЧАЙЦЕ ФАШЫСЦКІХ ГАДАЎ УСЮДЫ: У ВЕСЦЫ І ГОРАДЗЕ, У ЛЕСЕ І У ПОЛІ. НЕ ДАВАЙЦЕ ВОРАГУ СПАКОЮ НІ ДНЕМ, НІ ЎНОЧЫ. ПАШЫРАЙЦЕ ПАРТЫЗАНСКУЮ БАРАЦЬБУ. УСЯМЕРНА ПАДТРЫМЛІВАЙЦЕ ДЗЕЯННІ ПАРТЫЗАНСКІХ АТРАДАЎ.

(Са звароту ЦК КП(б)Б, СНК і Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР да працоўных Беларусі).

ДА ЗБРОІ, БЕЛАРУСКІ НАРОД!

ЗА ШЧАСЦЕ, ЗА МАЛАДОСЦЬ, ЗА ЖЫЦЦЁ!

Беларускай моладзі, як і ўсяму нашаму народу, крывавыя фашысцкія акупанты прынеслі рабства і няволю. Нямецкія разбойнікі асабліва жорстка распраўляюцца з маладымі патрыётамі, якія поўны нянавісці да захопнікаў. Чужынцы адабралі ў нашай моладзі шчасце, маладосць, а ў многіх жыццё. Шыбеніцы, засценкі гестапо, катаржная праца, галодная смерць— вось што церпіць наша маладое пакаленне, не ведаўшае раней цяжкіх часоў, узросшае і выхаванае Совецкай уладай і Комуністычнай партыяй.

У барацьбе з нямецкімі акупантамі беларуская моладзь на франтах айчыннай вайны і ў партызанскіх атрадах паказвае прыклады геразізма.

Моладзь Беларусі! Надышоў час расплаты з нямецкімі варварамі і гвалтаўнікамі! Чырвоная Армія гоніць фашысцкую грабежніцкую армію на захад. Юнакі і дзяўчаты! Бярыце ўсе ў рукі зброю, уступайце ў партызанскія атрады! Кожны комсамолец і комсамолка павінны быць арганізатарамі атрадаў, груп, баявых ячэяк па знішчэнню фашыстаў. У кожнай вёсцы і калгасе, горадзе і мястэчку арганізуйце атрады народных мсціцеляў! Граміце варожыя тылы, знішчайце нямецкія рэзервы і тэхніку, захапляйце і паварочвайце супроць ворага яго-ж зброю.

Немцы хочуць адабраць зямлю ў беларускіх сялян. Яны пакідаюць нашых сялян жабракамі, якія павінны будуць дзень і ноч працаваць на памешчыкаў і баронаў. Хлопцаў і дзяўчат ва ўзросце ад 18 да 25 год фашысты выганяюць у Германію на катаржныя работы.

Перашкаджайце гэтаму! Лепш смерць у барацьбе з ворагам, чым жыццё ў няволі. **Немцам-фашыстам не быць гаспадарамі нашага лёсу!**

Пры набліжэнні наступаючых часцей Чырвонай Арміі дапамагайце ім разведкай, указвайце вузлы абароны ворага, мінныя палі, месцазнаходжанне, колькасць і ўзбраенне гарнізонаў. Нападайце на ворага з тылу, узнімайце да зброі ўсіх сялян і не давайце адступаючаму ворагу паліць нашы вёскі, вывозіць награбленае дабро. **Устанаўлівайце совецкую ўладу на сваёй роднай зямлі!**

Вядзіце дасканалы ўлік усіх пасобнікаў фашызма і знішчайце іх. Бязлітасна знішчайце паліцэйскія атрады з немцаў і здраднікаў. **Смерць фашыстам і іх прыхвасням!**

Штодзень бліціцца час вызвалення!

Моладзь Беларусі! Не шкадуючы сіл і жыцця, узнімайся на рашучую бітву за шчасце, маладосць і жыццё.

Сакрушальныя ўдары партызанскіх атрадаў Ленінградскай вобласці па нямецкіх акупантах

ВЫНІКІ БАЯВЫХ ДЗЕЯННЯЎ ЛЕНІНГРАДСКІХ ПАРТЫЗАН ЗА 8 МЕСЯЦАЎ

За 8 месяцаў айчыннай вайны партызаны Ленінградскай вобласці нанеслі нямецкім акупантам вялікія страты ў жывой сіле і баявой тэхніцы. Партызанскімі атрадамі за гэты перыяд знішчана 16.075 салдат, 629 афіцэраў, 11 палкоўнікаў і 3 нямецкіх генералы, расстраляны 67 агентаў гестапо, 163 шпіёны і здраднікі. Узята ў палон 116 нямецкіх салдат і 11 афіцэраў.

Партызаны арганізавалі 114 крушэнняў паяздоў, у выніку чаго было разбіта звыш 700 вагонаў з боепрыпасамі, тэхнікай і гітлераўскімі салдатамі.

За 8 месяцаў вайны партызаны разграмілі 8 штабаў воінскіх часцей і злучэнняў праціўніка, знішчылі 89 нямецкіх самалётаў, 98 танкаў і танкетак, 25 бронемашын, 1.693 грузавых аўтамашыны і аўтобусаў, 188 легкавых аўтамашын, 99 цыстэрн з гаручым, 362 матацыклы, 235 веласіпедаў, 64 трактары-цягачы і дрэзіны, 27 гармат, 69 кулямётаў і мінамётаў, 274 павозкі з боепрыпасамі, харчаваннем і ваеннай маёмасцю, 359 коней. Пашкоджана і знішчана 529 вузлоў і ліній сувязі.

За гэты-ж час ленінградскімі партызанамі ўзарвана і падпалена 2 вагоны з боепрыпасамі, 125 складаў з боепрыпасамі, гаручым і амбуніцыяй, 5 чыгуначных станцый, 388 шасейных і чыгуначных мастоў, узарвана чыгуначнае палатно ў 77 месцах, разбурана 18 тэлефонных і радыёстанцый.

У баях з гітлераўцамі партызаны захапілі трафеі: самалёт, 2 гарматы, 54 кулямёты, 5 мінамётаў, 75 аўтаматаў, звыш 200 вінтовак, 54 пісталеты, 3 аўтамашыны, 2 матацыклы, 54 падводы з харчаваннем і ваеннай маёмасцю, 113 коней, 8 радыёстанцый, звыш 27.600 ружэйных патронаў, 3.000 снарадаў, 300 мін, 230 гранат і, акрамя таго, дзесяткі скрынак з рознымі боепрыпасамі, 150 пар лыж і іншую ваенную маёмасць.

СОВІНФОРМБЮРО.

З паведамленняў Совецкага Інформбюро

За час з 1 па 6 красавіка нашы войскі на некаторых участках фронта вялі наступальныя баі супроць нямецка-фашысцкіх войск і занялі некалькі населеных пунктаў. На некаторых участках фронта праціўнік пераходзіў у контратакі, якія былі адбіты нашымі войскамі з вялікімі для ворага стратамі.

За час з 31 сакавіка па 5 красавіка знішчана 104 нямецкіх самалёты.

Нашы страты за гэты-ж час — 30 самалётаў.

У Барэнцавым моры наш карабель патапіў падводную лодку праціўніка.

★

Войскамі Ленінградскага фронта ў баях з праціўнікам за перыяд з 23 па 31 сакавіка захоплены наступныя трафеі: гармат — 85, танкаў — 10, бронемашын — 6, мінамётаў — 65, кулямётаў — 385, супроцьтанкавых ружжаў — 28, аўтаматаў — 173, вінтовак — 1.562, радыёстанцый — 11, аўтамашын грузавых — 129, матацыклаў — 17, ракет — звыш 3.000, гранат — 5.583 і 54 скрынкі з гранатамі, снарадаў — 7.788 і 150 скрынак з снарадамі, мін — 11.300 і 220 скрынак з мінамі, вінтовачных патронаў — 1.291.300.

За гэты-ж час знішчана: 23 нямецкіх самалёты, 25 гармат, 83 мінамёты і 45 аўтамашын з розным грузам.

За перыяд з 23 па 31 сакавіка праціўнік страціў забітымі каля 12.000 салдат і афіцэраў.

★

За перыяд з 21 сакавіка па 1 красавіка войскамі Калінінскага фронта захоплены ў праціўніка наступныя трафеі: танкаў — 6, гармат — 27, кулямётаў—130, мінамётаў—21, аўтаматаў — 41, вінтовак — 560, снарадаў — 1.400, вінтовачных патронаў — звыш 56.000, радыёстанцый— 4, аўтамашын — 36, цыстэрнаў — 8, парашутаў з грузам—7, коней—130, лыж — 300 пар, склад з харчаваннем і склад з гаручым і боепрыпасамі.

За гэты-ж час знішчана: 35 нямецкіх самалётаў, 39 танкаў, 443 аўтамашыны, 52 гарматы, 23 кулямёты, 25 мінамётаў, 154 павозкі з боепрыпасамі і рознай ваеннай маёмасцю, 6 складаў з боепрыпасамі, адзін склад з харчаваннем, 74 абаронных пункты, 30 бліндажоў і 32 агнявых кропкі.

За перыяд з 21 сакавіка па 1 красавіка немцы страцілі ў раёне Калінінскага фронта забітымі каля 10.000 салдат і афіцэраў.

★

Наша стралковая часць (Заходні фронт) пасля ўпорнага бою авалодала варожым вузлом супраціўлення. Праціўнік страціў забітымі звыш 500 салдат і афіцэраў. Узяты палонныя і вялікія трафеі — танкі, гарматы, кулямёты, радыёстанцыі. На другім участку гэтага-ж фронта нашы байцы занялі населены пункт і захапілі 20 ручных і станкавых кулямётаў, 4 гарматы і многа іншага ўзбраення.

СЕЛЬСКА-ГАСПАДАРЧАЯ НАВУКА БЕЛАРУСІ СЛУЖЫЦЬ ЗМАГАННЮ З ВОРАГАМ

Вялікая Айчынная вайна совецкага народа з лютым ворагам усяго чалавецтва — германскім фашызмам паставіла перад сельскай гаспадаркай задачу даць краіне больш прадуктаў. Для паспяховага рашэння гэтай задачы павінны быць выкарыстаны ўсе магчымасці нашай сельскай гаспадаркі.

Адпаведна гэтаму ішла цяпер і мая дзейнасць. Я працаваў над пытаннямі ўгнення глебы. Ва ўмовах вайны сістэма ўжывання ўгнаенняў павінна быць значна перабудавана. Цяпер асабліва вялікае значэнне маюць розныя мясцовыя ўгнаенні: гной, торф, попел і інш., а таксама розныя прамысловыя адкіды. Мясцовыя ўгнаенні павінны цяпер у многіх выпадках замяняць мінеральныя. Гэтаму пытанню была прысвечана мая работа ў часе вайны.

Апрача гэтага, пад маім кіраўніцтвам была праведзена эксперыментальная праца па даследаванню мікроўгнаення. Аналітычная і літаратурная апрацоўка вынікаў вопыту, зробленага мной разам з радам супрацоўнікаў, сёлета закончана.

Далейшая мая праца ў гэтым годзе будзе прысвечана распрацоўцы пытанняў угнення глебы ў Беларусі пасля выгнання фашысцкіх акупантаў.

О. К. КЕДРАЎ-ЗІХМАН,
член Беларускай Акадэміі навук.

З НОВЫМІ ТВОРЧЫМІ ДАСЯГНЕННЯМІ МЫ ВЕРНЕМСЯ Ў БЕЛАРУСЬ

За годы совецкай улады беларускае тэатральнае мастацтва ўзнялося да вялікіх вышынь. Беларускія драматычныя тэатры, беларуская опера вядомы ва ўсім Совецкім Саюзе, як тэатры вялікай мастацкай сілы. І гэта было своеасаблівым увасабленнем шчаслівага жыцця нашага народа, нашай мілай, роднай зямлі.

У той-жа час у Германіі Гітлер выхаваў цэлае пакаленне ненавіснікаў чалавечага шчасця. І вось гэты чорныя зграі рынуліся на нашу зямлю. Яны прынеслі нам гора і няшчасце. Яны залілі слязамі і крывёй нашага народа родную нашу Беларусь.

Але жыве народ! Жыве і ваюе з ворагам! І жыве ўсё, што стварыў народ. Жыве воля народа да перамогі над ворагам і да выгнання яго з сваёй радзімы. Жыве культура народа. Жыве яго мастацтва.

Пачаў сваю творчую працу беларускі тэатр оперы і балета. Сабраўся калектыў беларускай оперы. Збіраецца беларускія кампазітары. З новымі дасягненнямі мы вернемся хутка ў Беларусь.

І. МУРАМЦАЎ,
заслужаны артыст БССР.

Знішчайце нямецкіх акупантаў і іх прыхвасняў!

ФАШЫСЦКІЯ МАХІНАЦЫІ З ЮБІЛЕЯМІ

Нядаўна нямецкія акупанты абвясцілі па радыё, што яны рыхтуюцца ў Мінску да святкавання юбілея беларускага паэта Максіма Багдановіча. Адкуль раптам такая любоў да беларускай паэзіі ў гітлераўскіх разбойнікаў, якія разбурылі беларускія гарады, знішчылі і раскралі культурныя каштоўнасці нашага народа, спалілі дамы Янкі Купалы і Якуба Коласа.

Нямецка-фашысцкія захопнікі і гвалтаўнікі з кожным днём усё больш пераконваюцца, што адным крывавым тэрорам ім не зламаць дух гераічнага беларускага народа. Яны спрабуюць спекуліраваць на любві беларускага народа да сваіх лепшых пісьменнікаў, стараюцца падкупіць гэтым пачуцці беларускіх працоўных.

Ні на каго з жывых пісьменнікаў Савецкай Беларусі фашысцкія вырадкі не могуць абаперціся ў сваёй крывавай дзейнасці. Усе беларускія пісьменнікі адышлі разам з Чырвонай Арміяй, чым могуць, дапамагаюць ёй граміць нямецкіх акупантаў і разам з пераможнымі чырвонымі палкамі вернуцца яны на родную зямлю, ачышчаную ад фашысцкай погані.

Для сваёй бруднай мэты фашысты парашылі выкарыстаць дарагое беларускаму народу імя паэта-нябожчыка Максіма Багдановіча. Яны упэўнены, што мёртвыя не пратэстуюць. Але за паэта пратэстуюць яго творы. Глыбокі лірык, вялікі знаўца душы беларускага чалавека, гарачы патрыёт свайго народа, Максім Багдановіч пратэстуе супроць фашысцкага варварства кожным радком сваёй крыштальна-чыстай паэзіі. Гэта-ж ён апяваў у сваіх вершах харастро беларускіх лясоў, беларускіх вазёр і крыніц, якія цяпер замутнёны крывёю нявінных людзей, пралітай гітлераўскімі выродкамі. Гэта ён захапляўся харастром спелага жыта пад летнім ветрам, і прыгожасцю васількоў ў спелым жыце, і сінімі, як васількі, вачамі беларускіх жанчын. Цяпер наша жыта разам з васількамі вытаптана дзікімі фашысцкімі табунамі і сінія вочы беларускіх жанчын пабляклі ад гора і слёз.

З глыбокім пранікненнем у душу чалавека паднявольнай працы Максім Багдановіч напісаў свой верш «Слуцкія ткачыхі», аб беларускіх жанчынах-мастаках, якія прымушаны былі жыць і працаваць у няволі.

Ад родных ніў, ад роднай хаты
У панскі двор дзеля красы
Яны, бяздольныя, узяты
Ткаць залатыя паясы.
І цягам доўгія часіны,
Дзявочыя забыўшы сны,
Свае шырокія тканіны
На лад персідскі ткуць яны.
А за вакном смяецца мора
І тчэ, забыўшыся, рука
Замест персідскага узора
Цвяток радзімы васілька.

Гэтыя ціхія лірычныя радкі мацней грамавых прамоў пратэстуюць супроць паднявольнай працы і накіраваны супроць нямецкіх акупантаў, якія насаджваюць у Беларусі паншчыну і тысячамі вывозяць беларускіх працоўных на фашысцкую катаргу ў Германію.

А паясы, пра якія пісаў Багдановіч, гэта тыя самыя знамянітыя слуцкія паясы, якія з'яўляюцца шэдэўрамі беларускага народнага мастацтва, якія, між іншым, цяпер украдзены фашысцкімі зладзеямі з Мінскай карціннай галерэі і паказваюцца ў Кенігсбергу, як ваенныя трафеі.

І вось імя такога паэта, гуманіста, гарачага патрыёта сваёй радзімы фашысцкія ідыёты задумалі скарыстаць для сваёй подлай мэты. Яны не ведаюць таго, што адно датккненне іх крывавых лап да чыстай паэзіі Багдановіча з'яўляецца абразай для беларускага народа і выклікае ў яго сэрцы гарачую нянавісць да подлых фашысцкіх выродкаў.

Не ведаючы мяжы ў сваім цынізме, нямецкія акупанты «парадавалі» беларускіх працоўных яшчэ адным «юбілеем». Яны збіраюцца святкаваць юбілей Францішка Аляхновіча. Вось тут дык ужо сапраўды «чорт чорта пазнаў ды на піва пазваў». Не вразумела толькі, аб якім юбілеі ідзе гутарка. Як мы дагадваемся, гэта павінен быць юбілей шпіёнскай дзейнасці Аляхновіча, бо ў Беларусі калі хто і памятае Аляхновіча, дык толькі як белага эмігранта і шпіёна, які здрадзіў свайму народу яшчэ ў часы Кастрычніцкай рэвалюцыі. Спрабаваў ён, праўда, некалі п'есы пісаць, але, спісаўшы пэўную колькасць паперы, прышоў да вываду, што гэта справа яму не пад сілу — лепш за ўсё пісаць на манжэтах: лягчэй і ганарар большы. Каму служыць, для Аляхновіча ўсёроўна, абы срэбранікі даваў. Што да срэбранікаў, дык ён-бы ў самога Іуды хлеб адбіў.

Не пашанцавала толькі Аляхновічу ў апошнія гады: ранейшы гаспадар выкінуў яго на сметнік, як непатрэбны брудны лахман. Але тут падаспеў Гебельс са сваімі малайцамі. Гебельсу патрэбна старое барахло для спекуляцыі. Ён падняў на сметніку гэты брудны лахман, вытрапаў яго з большага, прасушыў на вясновым сонейку і падносіць беларускім працоўным, як дарагі падарунак.

Няўдалага эрзац-юбіляра выбраў Гебельс. Занадта ўжо смярдзіць ад яго, каб беларускія працоўныя маглі прыняць гэтую белагвардзейскую гніль за добраякасны прадукт.

Не ўдасца нямецкім акупантам іх махінацыя з юбілеямі. Беларускі народ за вякі свайго існавання нямала бачыў разбойнікаў і прайдзісветаў. Яму добра знаёмы іх махінацыі. Яго на мякіне не ашукаеш.

Кандрат КРАПІВА

Нямецкія фашысты навалакліся на нашу зямлю, каб мучыць нас, грабіць нас, вешаць нашых людзей, страляць нашых дзяцей. Гляньце на гэты здымак. Гэта павешан беларускі патрыёт — партызан. Назаўсёды пакіньце ў памяці гэты страшны малюнак. Няхай наша сумленне скажа нам: мы не даруем, мы адпомсцім нямецкаму звяр'ю! Усе як адзін возьмемся за зброю!

ПОДВІГ ПАРТЫЗАНА

Прыдзе час — і мы назавём імёны нашых беларускіх партызан, якія, пагарджаючы смерцю ў імя перамогі, смела знішчалі фашысцкае звяр'ё. Назавём лясок, дзе партызаны сустрэліся з карным атрадам. Назавём і тую вёску на Магілеўшчыне, дзе зрабіў свой бяссмертны подвіг калгаснік Манетаў.

У навакольных вёсках грымела слава аб партызанскім атрадзе таварыша Х. За нядоўгі час атрад знішчыў 233 фашыстаў і здраднікаў. Пад адкос ляцелі варожыя паязды, аўтамашыны.

І як ні шнырылі па вёсках фашысты, як ні лезлі са скуры чужынцы, атрад жыў, рос, мацнеў і наносіў ворагу новыя ўдары.

Супроць партызан немцы паслалі ўзброены да зубоў карны атрад. Насельніцтва паведаміла партызан аб небяспецы, і тыя падрыхтаваліся сустрэць фашыстаў.

Завязаўся бой, які закончыўся перамогай партызан. Немцы пакінулі на ўзлессі некалькі дзесяткаў трупаў, яшчэ больш раненых і ўцяклі.

Былі раненыя і сярод партызан. Іх падабралі і змясцілі ў адной з бліжэйшых вёсак у хаце калгасніка Манетава.

Хутка ў гэтую-ж вёску з'явіўся атрад немцаў. Доўгія пошукі ні да чаго не прывялі.

Разлютаваныя фашысты шнырылі па хатах, агародах. Уварваліся яны і ў хату калгасніка Манетава.

— Дзе партызаны? — спытаў афіцэр.

— Не ведаю, — адказаў Манетаў, — які паспеў к гэтаму часу надзейна схаваць партызан у свірне.

— Слухай, — стараўся гаварыць ласкава афіцэр. — Ты, мусіць, ведаеш, дзе партызаны. Скажаш, і мы не забудзем тваю ласку, добра заплоцім.

— Не ведаю, — зноў адказаў калгаснік.

Афіцэр, які ўвесь час гаварыў спакойна, больш не вытрымаў.

— Ты ўсё яшчэ не ведаеш? Хлусіш, рускі швайн. Зараз будзеш ведаць!

З размаху афіцэр ударыў Манетава ў твар. Той па-ранейшаму маўчаў. Раз'юшаны афіцэр выхапіў рэвальвер.

— Праз мінуту цябе ўжо не будзе. Ну?

— Страляй, фашысцкая сволач. Толькі ўсіх нас не пераб'еш.

Гэта былі апошнія словы мужнага савецкага патрыёта. Праз які момант ён ўпаў, падкошаны варожай куляй. Ён загінуў смерцю храбрых, выратаваўшы жыццё раненых партызан. Ён загінуў з горда ўзнятай галавой, як умеюць паміраць за радзіму савецкія патрыёты.

Смерць Манетава, яго подвіг узняў на свяшчэнную барацьбу з ворагам новыя сотні сялян навакольных вёсак. Ні днём, ні ўночы не даюць спакою фашысцкім людаедам партызаны Магілеўшчыны.

І. Гарадзецкі

БАЙЦЫ СТРЫМАЛІ КЛЯТВУ

(Пісьмо з фронта)

У бой з гітлераўскімі галаварэзамі я ўступіў з першага дня вайны. Я бараніў свабоду і росквіт беларускага краю, харастро вечна-зялёных лясоў, харастро жыцця беларускага народа.

Балюча было пакідаць родны край. Але ў тыя цяжкія дні, калі кожны крок нашага адступлення болем адгукаўся ў сэрцы савецкага байца, савецкага чалавека, — мы ўсе цвёрда верылі ў нашу перамогу, верылі ў перамогу праўды над вераломствам, у перамогу святла над фашысцкай цемрай.

— Мы чакаем вас з перамогай, — гаварылі нам услед.

— Мы вернемся! — упэўнена адказвалі байцы.

І чырвоныя воіны стрымалі сваю клятву. Большэвіцкая жалезная воля і мужнасць зламалі ваяўнічы дух гітлераўцаў, расхісталі ваенную фашысцкую машыну. Чырвоныя палкі, дывізіі і арміі па ўсяму фронту гоняць чужынцаў на захад. Вораг чапляецца за кожны рубеж. Але дарэмны яго патугі. Мы ломім на сваім шляху ўсе варожыя загароды, усе ўмацаванні. Мы з упартымі баямі ідзем на захад, ідзем да роднай Беларусі, і браніраваная нямецкая банда ўжо не можа стрымаць нашу сілу, наш наступальны парыў.

Палітрук М. БУГРОЎ.

ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ.

Фашыст Курц раве жаласна

Нейкі гітлераўскі Курц у гітлераўскай газетцы «Дэйчэ цэйтунг ін Остланд» вельмі-ж расплакаўся аб лёсе беларускай сталіцы Мінску. Цераз усю курцаву мову ідзе сляза і з душы яго верне жаль. Ён, небарак, бядуе, што «незадоўга да ўваходу германскіх часцей у Мінск, калоны НКВД падпалілі ўнутраную частку горада, якая была амаль поўнасцю знішчана».

Курц не быў-бы гітлераўцам, каб прызнаўся ў чыстай праўдзе, як яно сапраўды было. Было так, што 24, 25 і 26 чэрвеня 1941 г. нямецкая авіяцыя рабіла на Мінск налёты і бесперапынна бамбіла горад. Гітлераўскія банды з паветра падпалілі горад з розных канцоў і забілі некалькі дзесяткаў тысяч мірных людзей. Некалькі дзён з-пад мінскіх руін чуліся енкі і стогны здушаных людзей, якія ўміралі там. А зверху немцы яшчэ сыпалі бомбы.

Курцава сляза — гэта сляза спрактыкаванага бандыта, які ўмее і за горла душыць, і ў той-жа час спяваць песеньку. Як кажуць — ён, калі захоча, дык і раве жаласна.

А далей Курц цешыцца, што ў Мінску паміж нямецкімі ваеннымі ўладамі і «мясцовым самакіраўніцтвам» ужо знойдзен кантакт для супрацоўніцтва. Тут Курц, напэўна, пад супрацоўніцтвам разумее тое, што знайшлося двое прахвостаў, каб языком глянцаваць нямецкія боты. Бо не можа быць, каб Курц хваліўся тым супрацоўніцтвам беларускага народа з немцамі, ад якога нямецкае гадаўё кладзе свае галовы.

Дзеля ўцехі Курца можна сказаць, што скора гэтаму разжалабленаму малайцу не ў галаве будзе плакаць над чужым яму Мінскам, бо трэба будзе плакаць над сваім фюрэрам і над сабою.

Кузьма ЧОРНЫ.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.